

ΕΠΙΣΤΟΛΗ

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΕΝ ΒΛΑΧΙΑ ΟΜΟΓΕΝΩΝ.

—οοο—

Φίλε κύριε! Είς τὰς εἰδήσεις ὅσας κατεχόρισεν ἐν τῇ ἀξιολόγῳ αὐτοῦ πραγματεία ὁ Κ. Γ. Παπαδόπουλος (*) περὶ τοῦ ἐν Βλάχοις ἑλληνισμοῦ, ἀναγκαῖον εἶναι, νομίζω, νὰ προστεθῶσι καὶ αἱ ἐφεξῆς, ἔτι μᾶλλον ἐνισχύουσαι ὅσα ἔγραψεν ὁ φιλόμουσος καθηγητὴς τοῦ ἑλληνικοῦ Ἐκπαιδευτηρίου.

Τὸ ἐν Ἰσραὶλα Ἐμπορικὸν Ἐπιμελητήριον οὐδόλως εἶναι κατώτερον τοῦ ἐν Γαλαταίῳ Ἑλληνικοῦ Ἐκπαιδευτηρίου, ἀλλὰ καὶ οὐδὲν ἥττον εὐεργετικόν διότι καὶ νοσοκομεῖον διατηρεῖ ὑπὲρ τῶν ἑξῆων ἐνδεῶν, ἐν ᾧ νοσηλεύονται κατ' ἔτος μέγας ἀριθμὸς ἀσθενῶν παντὸς ἔθνους καὶ πάσης θρησκείας ἀδιακρίτως, πρὸ πάντων Ἕλληνας ναῦται, καὶ ἀδράς χρηματικὰς βοηθείας διανέμει δις τοῦ ἔτους, τὸ Πάσχα καὶ τὰ Χριστούγεννα, ταῖς ἔχουσι χρεῖαν τοιούτων. Σήμερον δὲ σκέπτεται καὶ περὶ συστάσεως παρθενωγείου χάριν μάλιστα τῶν ἐνδεῶν κορασιῶν, ὃ δὲ κατὰ πάντα ἀξιεπαινος ὁμογενὴς Κ. Γ. Ἀβασιῶτης, μέλος τοῦ ἐμπορικοῦ συλλόγου, προσέφερε δωρεὰν ἐπὶ τετραετίαν τὴν ἐν τῇ πόλει εὐρύχωρον οἰκίαν του ἐπὶ τῷ σκοπῷ τούτῳ. Πρὸς ἐκτέλεσιν τούτων καὶ ἄλλων ἀγαθοεργῶν καὶ φιλανθρωπῶν πράξεων, οἱ ἔμποροι ἐπιβάλλοντιν ἐκούσιως δακρυὸν εἰς τὰ ἐμπορεύματα αὐτῶν· συντρέχουσι δὲ συνεχῶς καὶ αὐτὴν τὴν ἐγγχωρίαν κυβέρνησιν διὰ συνεισφορῶν ἀξίων λόγου, ὅσάκις ἐπιχειρῆ αὐτὴ κοινωφελῆ ἔργα, ὡς παραδείγματος χάριν ὅτε κατεσκευάσεν τὴν προκυμαίαν, δι' ἣν ὁ ἐμπορικὸς σύλλογος συνεισέφερε τρεῖς χιλιάδας φλωρίων κισαροβασιλικῶν, ἔστρωσε διὰ λίθων τὴν ἐμπορικὴν πλατείαν, δι' ἣν ὁ αὐτὸς σύλλογος κατέβαλεν ἴσον ποσόν, ὠκοδόμησεν δημοσίας ἀποθήκας, καὶ τὰ τοιαῦτα. Ἰδίως δὲ τὸ Ἐμπορικὸν Ἐπιμελητήριον δαπανᾷ εἰς πᾶν ἔτι παρέχει εὐκολίας καὶ ἐγγυήσεις εἰς τὴν ἐμπορίαν καὶ τὴν ναυτιλίαν, χωρὶς εἰς τοῦτο νὰ ζητήσῃ τὴν συνδρομὴν οὔτε τῆς κυβερνήσεως, οὔτε τοῦ δήμου. Εἶναι δὲ οὕτω διωργανισμένον τὸ ἐμπορικὸν κατὰστημα, ὥστε ἐν αὐτῷ μακθάνει τις καθ' ἡμέραν μετ' ἀκριβείας τὴν ἀξίαν τῶν συναλλαγμάτων τῆς Βιέννης, τὰς τιμὰς τῶν ἐγγχωρίων δημητριακῶν καρπῶν, τὰς καθημερινὰς καὶ μηνιαίας φορτώσεις τῶν πλοίων, τὴν κίνησιν τῆς ναυτιλίας τοῦ λιμένος, δηλαδὴ τοὺς ἀπόπλους καὶ κατὰπλους, τὸ βάθος τῶν ὑδάτων τοῦ Σουλινᾶ, τὰς τιμὰς τῶν λεγομένων *λίμπων*, τοὺς ἐν Κωνσταντινουπόλει ναύλους, καὶ ὅλα ὅσα συντείνουσιν εἰς τὸ νὰ ὁδηγήσῃσι τὸν ἔμπορον κατὰ τὰς ἐπιχειρήσεις καὶ ἐργασίας του.

Τὸ σύστημα τοῦτο, ὁμολογήσατε, φίλε κύριε, ὅτι τιμᾷ τὸν ἐν Ἰσραὶλα ἔμπορικὸν σύλλογον, καὶ διὰ τοῦτο ἔκρινα ἀναγκαῖον νὰ εἶπω τινὰ περὶ αὐτοῦ, εἰ καὶ ὀλίγα, διότι καὶ ὀλίγον διέτριψα εἰς τὴν πόλιν ταύτην ἀναβαίνων εἰς τὴν πρωτεύουσαν τῆς Βλαχίας,

(*) Ἴδιαι Πανδ. φυλλάξ. 224 καὶ 225.

ἐπ' ἐλπίδι ὅτι θέλετε τὰ προσθέσει εἰς τὰς λοιπὰς εἰδήσεις ὅσας δημοσιεύοντες οἱ συντάκται τῆς *Πανδώρας* δις τοῦ μηνὸς ἐπ' ὠφελείᾳ μεγίστη τῶν ὁμογενῶν, ἀποδεικνύουσι τὴν φιλοπατρίαν αὐτῶν καὶ τὴν φιλογένειαν.

Πρόθυμος φίλος Δ. Κ.

ΒΟΥΛΕΥΤΙΚΑΙ ΕΚΛΟΓΑΙ.

—οοο—

Κατὰ τὴν ὥρην ταύτην τῶν βουλευτικῶν ἐκλογῶν ἐλογίσθημεν περίεργον νὰ παραθέσωμεν ἐνταῦθα εἰκόνα περιστάνησαν πῶς ἐνεργοῦνται αὗται ἐν Ἀγγλίᾳ. Οἱ ὄπαδοι τῶν διαφόρων ὑποψηφίων παριερχόμενοι τὰς ὁδοὺς, ἀγωνίζονται διὰ παντὸς τρόπου, κηρύττοντες ἀπὸ τῶν *hustings* (*), καὶ ἀγγελίας ἀναστυλοῦντες, καὶ ἑαυτοὺς μεταβάλλοντες εἰς ἀγγελίας τετυπωμένους γιγαντεῖσις γράμμασιν ἐπὶ γιγαντεῖων ἐπίσης ἐπιτραχηλίων, καὶ ἐπευφημοῦντες, καὶ συρίζοντες, καὶ εἰς μυρία ἄλλα ἐπιτιδιδόμενοι, νὰ κατορθώσωσι τὴν ἐπικράτησιν τῶν ἰδίων ὑποψηφίων. Ἡ ἐλευθερία αὕτη περὶ τὴν ἐνέργειαν τῶν πολιτῶν πολλοὺς πολλὰκις ἠπάτησεν ὥστε καὶ νὰ πιστεύσωσιν ὅτι αἱ ἐκλογαὶ ἐν τῇ πατρίδι ἐκείνῃ τῶν ἐλευθεριῶν ἀποβαίνουσιν ὅλως ἀδικέρθηροι. Καὶ ὅμως ἀκαταπαύστως καὶ λέγονται καὶ γράφονται *Φιλιππικοί* κατὰ τῆς *bribery and corruption at elections* (διαφθορᾶς περὶ τὰς ἐκλογάς)· διότι ὅπου ὑπάρχουσιν ἄνθρωποι, εἶναι ἀδύνατον νὰ μὴ συνυπάρχωσι καὶ συμφέροντα καὶ κᾶθη.

Πρὸς τὴν εἰκόνα συνάπτομεν καὶ περίεργον ἄρθρον περὶ τῶν ἐκλογῶν τῆς Ἀγγλίας, τὸ ὅποιον ἠρνήσθημεν ἐκ τοῦ συγγράμματος τοῦ ἀκαδημαϊκοῦ τῆς Γαλλίας Κ. De Jony, τοῦ ἐπιγραφομένου *L'hermite de Londres*.

α Ὅποιον θέαμα τὸ τῶν ἐκλογῶν! Δὲν θέλω πώποτε λησμονήσαι ὅ,τι εἶδον, συνοδευτὰς φίλον μου ψηφοθηροῦντα. Τὸ πολίτευμα τοῦ φίλου μου κατὰ τὴν περίστασιν ταύτην ὑπῆρχεν ἀλλόκοτον· καὶ σπουδαῖον καὶ κωμικόν, καὶ βραδυσύργον καὶ χαμερπές, καὶ ἀξιεπικινον καὶ γελοῖον. Φαίνεται ὅτι γλυκυτάτη καὶ εἰς ἄκρον ἐπαγωγὸς θὰ εἶναι ἡ θέσις τῶν βουλευτῶν· διότι ἄλλως, πῶς εἶναι δυνατόν νὰ ἐξευτελίζεταί τις εἰς βαθμὴν ὥστε νὰ κολλακεύῃ, νὰ ἐπικινῆ καὶ νὰ περιποιητῆ ἀνθρώπους τοὺς ὁποίους καταφρονεῖ ἐκ βάθους καρδίας; Χαρακτὴρ προσηνέστερος, συμβιβαστικώτερος τοῦ

(*) Οὕτως ὀνομάζουσιν εἰς Ἀγγλίᾳ τὰ ἐν τῇ εἰκότι περιστασόμενα ὑψηλὰ παραπλήγματα, ἅ τ' ἐν ἀνεγίγνωσι κατὰ τὰς πλατείας, καὶ ἀναβιβάζουσιν εἰς αὐτὰ τοὺς ὑποψηφίους ἢ τοὺς φίλους αὐτῶν ἵνα βραβύλωσι πρὸς τοὺς ἐκλογεῖς καὶ τὸν λαόν. Αἱ ἐγγυαὶ καὶ ἐκλογαὶ εἶναι ὅς ἄλλα πιδία μέχρις ἵσου τὰ κέρματα γρονθοκοποῦνται γενναίως ἐπ' ἐλπίδι ὅτι καθεὺν πολλὰκις δὲ καὶ οἱ χάριν ἀπλῆς περιεργίας συνερχόμενοι μετέχουσιν τῶν γρονθοκοπημάτων. Ὅπως διακρίνωσιν εὐκόλως οἱ ἐκλογεῖς τὸν ἴδιον ὑποψήφιον, φροντίζει οὗτος νὰ διασπείλῃται διὰ τινος γλώσσας διαμοιράσει δὲ ἐπιειχεῖους ταῖνας καὶ πρὸς τοὺς ὄπαδοὺς του.

Βουλευτικὴ ἐκλογὴ ἐν Ἀγγλίᾳ

χαρακτήρες τῶν ὑποψηφίων δὲν εὐρίσκειται καθ' ἑλκν τὴν ὑψηλὸν· μετὰ τὴν ἐπιτυχίαν ὁμῶς μὴ περιμένετε νὰ ἐξακολουθήσωσι τοὺς αὐτοὺς τρόπους.

» Κατὰ τὴν ἐκλογὴν περὶ ἧς ὁμιλῶ, ἡ ζωηρότης μεταξὺ δύο ἀντιπάλων ὑποψηφίων, τοῦ φίλου μου καὶ ἄλλου τινός, εἶχε κορυφωθῆ, καὶ διὰ τοῦτο οἱ ἐκλογεῖς ἐγένοντο βιαϊότεροι τοῦ συνήθους. Καὶ ὁμῶς ὁ ἕτερος αὐτῶν ἦτο τοσοῦτῳ μειλίχιος, ὥστε ὁσάκις ἐρρίπτετο πέτρα ἐναντίον του, ὑπόλαμβάνων τοῦτο ὡς ἀπόδειξιν ἀγάπης τοῦ λαοῦ, ἐσφιγγε τὰς χεῖρας τῶν περὶ αὐτὸν βακενδυτῶν ὡς ἂν ἦσαν ἐνθερμότετοι φίλοι του. Ὅλα τὰ οἰκαγενειακὰ ἀνέκδοτα, ὅλας τὰς προσωπικὰς ἐλλείψεις, ὅλα τὰ ἐλαττώματα, πρὸς δὲ καὶ αὐτὰ τὰ δυστυχήματα τοῦ ἐναντίου, ἐνὶ λόγῳ, πᾶν ὅ,τι ἦτο πρόσφορον εἰς τὸ νὰ κινήσῃ τὸν γέλωτα ἢ νὰ διεγείρῃ κατ' αὐτοῦ αἰσθημα καταπρονήσεως, ἐξετύλισσον ἐνώπιον τοῦ λαοῦ καὶ οἱ δύο ἀνταγωνισταί.

» Ἐγὼ δὲ ἀγνοῶν ὅλα ταῦτα ἠγανάκτων, καὶ δὲν ἐδίστασα νὰ εἰπῶ ὅτι ἀνάξιον ἀντιπροσώπων μεγάλου ἔθνους, καὶ ἀνεξάλειπτον ὄνειδος προστρίβον εἰς αὐτὸ, ἐθεώρουν τὸ πολίτευμα τοῦτο. Μοὶ ἀπεκρίθησαν ὁμῶς ὅτι ταῦτα πάντοτε ἐγένοντο κατ' ἀρχαῖον ἔθος· ὅτι ὡς ἀπτεωίτης ἐλογίζετο ἡ συντριβὴ τῶν κεφαλῶν, ἢ ἡ κατὰ προσώπων ἐκσφενδόνισις θνησιμαίων, καὶ ὅτι αἱ ἐκλογαὶ ἦσαν ἢ ἀποκρέω, ἢ μᾶλλον τὰ Κρόνεια τῶν Ἀγγλων. Καὶ παρατηρήτεον ὅτι κατὰ τὴν ἀποκρέω ὁ ἐξυβρίζων φέρει προσωπεῖον, ἐνῶ κατὰ τὰς ἐκλογὰς ἔχει τὸ πρόσωπον ἀνοικτόν, διότι τοιαύτη ἡ συνήθεια, ἢ μᾶλλον τοιοῦτο τὸ δικαίωμα τὰ καθιερωθέν ὑπὸ τοῦ συντάγματος.

» Καὶ ὁ μὲν ἀντίπαλος τοῦ φίλου μου ἐγένετο κατὰχούμενος, καὶ μετὰ πλείστης ὀσκις εὐπειθείας καὶ ταπεινότητος ἀπεκρίνετο πρὸς τοὺς κατὰχούνας αὐτὸν· ὁ φίλος μου ὁμῶς, γινώσκων τὸν χαρακτηριστῆρα τῶν ἐκλογέων διότι καὶ ἄλλοτε εἶχεν ὑπάρξει ἀντιπρόσωπος, ἠκολούθησεν ὁδὸν ὁμαλωτέραν. Δὲν εἶχε μὲν ἐναντιωθῆ εἰς τὸν περὶ σιτηρῶν νόμον, εἶχεν ὁμῶς λάβει τὸ θάρρος νὰ ὑποβάλῃ ὀλίγας τινὰς παρατηρήσεις ἐπὶ τοῦ habeas corpus· καὶ ἐπειδὴ οὔτε θέσιν δημοσίαν οὔτε σύνταξιν εἶχεν, εἰδύνατο νὰ δεικνύῃ ἀνυψωμένον τὸ μέτωπον. Καὶ ὁμῶς ἐθύμασα ἰδὼν μετὰ πόσης δραστηριότητος ἐνέργει, αὐτὸς ὁ ὑπερήφανος καὶ ἀνάληπτος, ἵνα φθάσῃ εἰς τὸν σκοπὸν του· τὸ μνημονικὸν του μοὶ ἐπράνῃ πλατύτατον, διότι ἐγνώριζε καὶ τοῦ τελευταίου ἀνθρώπου τὸ ὄνομα, τὴν κατάστασιν, τὸν χαρακτήρα, τὰς ἀδυναμίας· καὶ μετεχειρίζετο ὅλα ταῦτα πρὸς τὸ συμφέρον.

» — Καλὴ ἡμέρα σου, Θωμᾶ, εἶλεγε πρὸς τινὰ· τί καλὴν ὄψιν ἔχεις! σ' ἐξεφορτώθη ἡ θερμότης; — Ναι, ἀπεκρίθη ὁ Θωμᾶς, μὲ εἶχεν ἀφανίσει. — Χαίρω, Θωμᾶ, δός με τὴν χεῖρά σου. — Καὶ ἐσφιγγε χεῖρα βυπαρᾶν καὶ κατάμαυρον, ἀποπνέουσιν δυσωδίαν κόπρου. — Ἐμμένεις πάντοτε εἰς τὸ αὐτὸ πολιτικὸν φρόνημα; — Ἴ! ὦ! ἀπεκρίθη ὁ Θωμᾶς· εἰ ἄλλοι μ' ἐπρόσφεραν περισσότερα... πλὴν τοῦ

του δὲν εἶναι καὶ τόσον ὑπερήφανοι. — Ἐλα δά! ἀγαππτε μου Θωμᾶ, εἶπεν ὁ φίλος μου. Καὶ λαβὼν αὐτὸν κατὰ μέρος ὠμίλησεν ἐπὶ τρία ἢ τέσσαρα λεπτὰ τῆς ὥρας· φαίνεται δὲ ὅτι ἐχωρίσθησαν καὶ οἱ δύο εὐχαριστημένοι, διότι ἐσφιγγαν καὶ πάλιν τὰς χεῖρας των· ὁ Θωμᾶς μάλιστα ἀναχωρῶν εἶπε· « Μὴν ἀνησυχῆτε, κύριε, ἐγὼ εἰμ' ἐδῶ. »

» Μετὰ δὲ τὸν Θωμᾶν ὁ φίλος μου ἐπλησίασε τινὰ γέροντα καὶ εἶπεν· « Ἄ, φίλε μου Γεώργιε, ἐλυπήθην εἰς ἄκρον μαθὼν ὅτι ἔχασες τὰ ποιμνιά σου (εἶχε δὲ μάθει κατὰ τύχην τοῦτο πρὸ ὀλίγου μόνον)· ἔπρεπε νὰ μὲ γράψῃς· θὰ σὲ εἰπῶ ὁμῶς τί ἐσχεδιάσα διὰ νὰ ἐπανορθώσῃς τὰς ζημίας σου. Ἀληθινὰ δὲν μὲ λέγεις πόσα παιδία σου ἔχουν δικαίωμα ψήφου; — Τέσσαρα, εὐγενέστατε. — Καὶ πῶς εἶναι; — Κάκιστα, εὐγενέστατε· δὲν ἤξεύρω μάλιστα τί νὰ κάμω τὸν νεώτερον. — Λυπούμαι, φίλε μου· πλὴν ἠσύχασε· εὐθὺς μετὰ τὴν ἐκλογὴν μου θὰ φροντίσω τοῦτον μὲν νὰ ἀνομάσω ὑπότροπον τῆς κυβερνήσεως, τοὺς δὲ ἄλλους νὰ διορίσω εἰς θέσεις σταθμαρχῶν, κλητῆρων τῆς Βουλῆς καὶ ὑγειονόμων. — Εὐχαριστῶ, εὐγενέστατε. — Νομιζῶ ὅτι ὁ Νικόλα... — Ὀνομάζεται Νικόδημος, εὐγενέστατε. — Ναι, ὁ Νικόδημος ἤθελα νὰ εἰπῶ, ἠμπορεῖ νὰ γείνη ἀξιόλογος γραφεὺς τελωνείου. Εἶναι ἀξίος, ἔ; — Μάλιστα, εὐγενέστατε· εἶναι τοῦ διαβόλου. — Ἡσύχασε. Ὁ δὲ Ἰωᾶ... — Ἰωσήφ, εὐγενέστατε. — Ναι, Ἰωσήφ· ποῦ ἔς τὴν κατάραν ἔχω τὸν νοῦν μου!... Ὁ Ἰωσήφ λοιπὸν ἔμπορεῖ νὰ μᾶς χρησιμεύσῃ κάλλιστα εἰς τὸ γραφεῖον τῆς Βουλῆς. — Γράφει, εὐγενέστατε, ὡς καθηγητῆς τοῦ Πανεπιστημίου. — Θυμάσθαι! Δὲν μὲ λέγεις ἐν τοσοῦτῳ, φίλε μου, ἀγαπᾶς πάντοτε τὸν ταμβάκον; — Τὸν ἀγαπῶ καθὼς πάντοτε· εἶναι ὁμῶς τόσον ἀκριβὸς! — Δός με νὰ πῶ ὀλίγον καὶ ἀργότερα σὲ στέλλω μὲ τὸν ὑπκρέτην μου μίαν ὁκάν ἀπὸ τὸν περιφημότερον, τὸν ὁποῖον ἀγόρασα ἐπίτηδες διὰ σέ. — Εὐχαριστῶ, εὐγενέστατε. — Λοιπὸν αὐριον θὰ ὑπάγῃς νὰ ψηφοφορήσῃς μὲ τοὺς τέσσαράς σου υἱούς. — Ναι, ναι, εὐγενέστατε, δὲν θὰ λείψωμεν. Τὸ ἐσπέρας ὁ φίλος μου ἠγόρασε ταμβάκον ἐκ τοῦ χειροτέρου, καὶ ἔστειλεν εἰς τὸν Γεώργιον.

» Μετὰ ταῦτα ἐλθὼν πρὸς νέον καθαρῶς ἐνδεδυμένον — Πῶς εἶδῶ, Δημήτριε; εἶπε· μήπως δὲν ἔχῃς θέσιν; — Ναι, κύριε. — Καὶ ἐψηφοφόρησες; — Ὁχι, κύριε. — Πολλὰ καλὰ· ἤξεύρεις ὅτι εἶμαι ὑποψήφιος. Θὰ φροντίσω νὰ σ' εἶρω θέσιν. — Δὲν ὑποφέρω πλέον, κύριε, νὰ εἶμαι δοῦλος· προτιμῶ νὰ διορισθῶ ὑπάλληλος τῆς κυβερνήσεως. — Αὐτὸ ἐνόησα καὶ ἐγὼ, φίλε μου.

» Ἐν τῷ μεταξὺ τούτῳ γραῖά τις πλησίασα τὸν φίλον μου τὸν ἐπέπληξε μετὰ τραχύτητος ὅτι παρέβη τὰς ὑποσχέσεις του, ὅτι ἐψηφοφόρησε κατὰ τῶν συμφερόντων τοῦ τόπου, καὶ ἀπεκρίθησεν δὲν ἐνθυμοῦμαι πόσα ἀμαρτήματα εἰς τὰ ὅποια ὑπέπεσε καὶ πράττων καὶ μὴ πράττων τὰ δημόσια· ἀλλ' ὁ φίλος μου ὑπέφερε τὰς ἐπιπλήξεις μετὰ μεγίστης καρτερίας καὶ ὑπομονῆς, καὶ κατώρθωσεν

ἐπὶ τέλους νὰ δελεάσῃ τοσοῦτον τὴν γραῖαν, ὥστε ἀναχωροῦσα ὑπεσχέθη νὰ στείλῃ τὸν υἱὸν τῆς νὰ ψηφοφορήσῃ ὑπὲρ αὐτοῦ.

(Ἔπεται τὸ τέλος.)

ΠΕΡΙ ΔΡΟΝΤΟΥ Η ΔΙΔΟΥ.

(Γαλ. Dronte. Λατ. Didus).

—000—

Οἱ πρῶτοι ἐπισκεφθέντες τὴν Βουρβόνειαν νῆσον ἀπάντησαν ἀγνωστόν τι πτηνὸν τὸ ὁποῖον οὐδέποτε πλέον εὗρέθη ἀλλαγῶν. Οἱ χανδροὶ καὶ δύσμορφοι αὐτοῦ πόδες μόλις ἐβάσταζον τὸ μέγαλον αὐτοῦ σῶμα, δις μεγαλύτερον τοῖς ἀφρικανῆς μελεαγρίδος. ἔχε τερατώδη κεφαλὴν φέρουσαν σκληρὸν καὶ ἐπικαμπῆς ῥάμφος, τὰ πτερὰ του ἦσαν πυκνὰ ἀλλ' ἐστερεῖτο πτερόγων. Ἐπειδὴ καὶ τὸ κρέας του ἦτο ἀγρὸς τὴν γεῦσιν, ὀργισθέντες πρόπον τινὰ οἱ ἀνακαλύψαντες αὐτὸ ἤρχισαν νὰ τὸ καταδιώκωσι καὶ ἐξολοθρεύωσιν· ἐπειδὴ δὲ ἕνεκα τῆς κατασκευῆς του δὲν ἠδύνατο νὰ πετᾷ οὐδὲ νὰ τρέχῃ εὐκόλως, συνελαμβάνετο καὶ ὑπ' αὐτῶν τῶν παίδων. Ἔς ἐκ τούτου τὸ εἶδος αὐτὸ τοῦ πτηνοῦ ἠλαττώθη, καὶ νῦν ἐξηλείφθη παντάπασι, μόλις σωζομένων ὀλίγων τινῶν ὁστέων αὐτοῦ ἐν τισὶ μουσεῖοις τῆς Εὐρώπης. Ἐν τῷ ἐν Παρισίαις μουσεῖῳ τῆς φυσικῆς ἱστορίας εὕρεται μία κεφαλὴ καὶ εἰς ποῦς αὐτοῦ. Τινὲς ὅμως φρονοῦσιν ὅτι σώζεται εἰσέτι εἰς τὰ ἐνδότερα τῆς Μαδαγασκάρης. Τὸ πτηνὸν τοῦτο, ὑπὸ μὲν Λαθάμιος θεωρεῖται παραπλήσιον τοῦ εἶδους τῶν στρουθίων, ὑπὸ δὲ Κυβιέρου τοῦ τῶν ἀλεκτρονοσειδῶν, ὑπὸ Τεμίγκου τῶν ἀπτηνοδύτων, καὶ ὑπὸ Βλαιβιλλίου τῶν γυπῶν. Ἡ γνώμη τούτου εἶναι καὶ ἡ γενικωτέρα.

I. ΔΕΚΙΓΑΛΛΑΣ

ΕΜΠΟΡΙΚΟΝ ΠΑΙΔΑΓΩΓΕΙΟΝ.

—000—

Ἐγόμεν ὑπ' ὄψιν τὸν λόγον τὸν ὁποῖον ὁ διευθυντὴς τοῦ ἐν Ἐρμουπόλει Ἐμπορικοῦ Παιδαγωγείου ἀπήγγειλε κατὰ τὰς τελευταίας ἐνιαυσίους ἐξετάσεις, καὶ τὸν πίνακα τῶν μαθημάτων ὅσα θέλουσι διδαχθῆναι τὸ προσεχὲς σχολικὸν ἔτος. Μετ' ὅλας τὰς δυσκολίας πρὸς ὅσας ἀναγκάζονται νὰ παλαιώσιν ἀδιακόπως εἰς τὴν Ἑλλάδα ὅσοι ἐπιδίδονται εἰς αὐταῖς σχολείων, ἐκδοσὶν συγγραμμάτων καὶ τὰ τοιαῦτα, μετ' ὅλας τὰς ἀντιπράξεις αἰτίνας ἐγένοντο κατὰ τοῦ Ἐμπορ. Παιδαγωγείου, ὁ διευθυντὴς αὐτοῦ ἀξιωματικῶς ἐπιμένων ἔφερε καρποῦς ἀμείβοντας ἠθικῶς καὶ πνευματικῶς του. Τὸ Ἐμπορ. Παιδαγωγεῖον εὐδοκίμησε καὶ κατὰ τὴν διδασκαλίαν καὶ κατὰ τὴν περὶ τὰ ἦθη ἐπιμελίαν. Ἐλπίζομεν δὲ ὅτι θέλει εὐδοκιμήσει ἔτι μᾶλλον ἐάν τύχῃ καὶ συνδρομῆς ὑλικῆς, ἀνευ τῆς ὁποίας οὐδὲν εὐδοῦται.

ΒΙΒΛΙΑΚΑ.

—000—

Τὰ ἐξῆς βιβλία δὲν περιέχονται εἰς τὸν Κατάλογον τοῦ Κ. Παπ. Βρετοῦ

Φίλιππος, τραγωδία συγγραφείσα παρὰ τοῦ Βικτωρος Ἀλφιέρου, καὶ ἐκ τοῦ Ἰταλικοῦ μεταφρασθεῖσα εἰς τὴν καθομιλουμένην ἡμῶν διάλεκτον. Πρῶσταθῆ εἰς τὸ ἐν Βουκουρεστίῳ θέατρον πρῶτην φορὰν κατὰ τὸν Μάϊον τοῦ 1820. Ἐκ τοῦ ἐν Βουκουρεστίῳ νεοσυστάτου τυπογραφείου 1820.

Ἐρμιόνη ἢ ἡ μεμνηστευμένη τοῦ ἄδου. Τραγωδία παθητικὴ εἰς πέντε τμήματα, ὑπὸ τοῦ Κ. Ζιπελλέρου, μετενεχθεῖσα δὲ εἰς τὴν καθομιλουμένην ἡμῶν ὑπὸ Ζ. Μ. διὰ ῥυθμικῶν ἰάμβων. Ἐν Πέστη ἐκ τοῦ Ἑλληνικοῦ τυπογραφείου τοῦ εὐγενοῦς Ματθαίου Τράττνερ ἐκ Πατρόζης 1826.

ΣΗΜ. Τοῦ αὐτοῦ Ζ. Μ. εἶδομεν μετάρῳσκιν τῆς Σιμεράριδος καὶ τοῦ Βροῦτιου τοῦ Βολταίρου, ἐκδομένην ἐν Βουκουρεστίῳ τὸ 1844 ἔτος.

Γεώργιος Δαντίνος ὁ ἐντροπιασμένος σύζυγος. Κωμῶδία εἰς πράξεις τρεῖς, συγγραφείσα παρὰ τοῦ περιφήμου Γάλλου Μολιέρου, μεταφρασθεῖσα δὲ εἰς τὴν καθομιλουμένην ἡμῶν διάλεκτον παρὰ τοῦ Κωνσταντίνου Ἀριστείου. Ἐκ τοῦ ἐν Βουκουρεστίῳ νεοσυστάτου τυπογραφείου κατὰ τοὺς 1827.

ΔΙΑΦΟΡΑ.

—000—

ΜΑΚΡΟΒΙΟΤΗΣ. Εἰς τὸ χωρίον Ἄρνα τοῦ δήμου Φελλίας τῆς Λακεδαιμόνος, ἐπιζῆ γέρον τις ἱερεὺς, I. Γάββαρης καλούμενος, πατὴρ τοῦ φαλαγγίτου Ν. Γάββαρη, ὅστις διατρέχων ἀκριβῶς τὸ 109 ἔτος τῆς ἡλικίας του, διατηρεῖ ἐν καλῇ καταστάσει τὰς τε διανοητικὰς καὶ σωματικὰς αὐτοῦ δυνάμεις, καθόσον ὁ ἑκατονταετταετής οὗτος θύτης, συνειθίζων νὰ μεταλαμβάνῃ τῶν ἀχράντων μυτηρίων κατὰ μῆνα, ἱερούργει ἀκόπως καὶ ἐλευθέρως αὐτὸς μόνος. Ἐκ τῶν αἰσθησῶν του μόνη ἡ ὄρασις φαίνεται ὀλίγον ἐξησθενημένη· ὅταν δὲ πρὸ δύο μηνῶν ἐκλήθη ἐκεῖ ὁ συμβολαιογραφῶν εἰρηνοδίκης, διὰ νὰ τῷ συντάξῃ ἐν συμβόλαιον, ἠπόρησε διὰ τὸ ἀντιληπτικὸν καὶ τὰς δυνάμεις τοῦ γέροντος τούτου. Ὁ πῶγων αὐτοῦ καὶ αἱ τρίχες τῆς κεφαλῆς του δὲν ἐλευκάνθησαν ἀκόμη ἐντελῶς, οἱ δὲ ὀδόντες του διατηροῦνται ἐν ἀξιολόγῳ καταστάσει.

Ἐπίσης καὶ εἰς τὸ χωρίον Γράμουςα τοῦ δήμου Ἐλους ἐπιζῆ γέρον τις ὀνομαζόμενος Παναγιώτης Κερσιζώτης, ὅστις διάγων τὸ 120 ἔτος τῆς ἡλικίας του διατηρεῖ καλῶς τὰς δυνάμεις του, ἐξακολουθῶν εἰσέτι τὰς κοπιώδεις γεωργικὰς του ἐργασίας.

Εἰς τὸ χωρίον Λεῖμονα τοῦ δήμου Τρινάσου ὑπάρχει γυνή τις ὀνομαζομένη Καλιούζενα ἐτῶν 120,